

ქუთაისის სააკადემიო სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით

31 მარტი, 2011 წელი

ქ. ქუთაისი

ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა

მოსამართლე – ნათია ქუთათელაძე

სხდომის მდივანი – ლევან ტაბიძე

აპელანტი – მე-15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი – ნუნუ ცაავა

მოწინააღმდეგე მხარე –

მესამე პირი – ქუთაისის საგანმანათლებლო რესურსცენტრი

დავის საგანი – საჯარო ინფორმაციის გაცემა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება – ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 თებერვლის გადაწყვეტილება

1. აპელანტის მოთხოვნა – გაუქმდეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 თებერვლის გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება:

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 თებერვლის გადაწყვეტილებით მოსარჩელე სარჩელი დაკმაყოფილდა; სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლას დაევალა მოსარჩელეზე, ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავით დაცული მონაცემების მიუთითებლად

2009 წლის იანვრიდან სსიპ ქუთაისის №50 საჯარო სკოლის და სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის რეორგანიზაციამდე (გაერთიანდებამდე) ყოფილი ქუთაისის №50 საჯარო სკოლის შესახებ შემდეგი სახის საჯარო ინფორმაციის გაცემა:

- ა) საჯარო სკოლის სამეურვეო საბჭოს სხდომის ოქმები;
- ბ) საჯარო სკოლის პედაგოგიური სხდომის ოქმები;
- გ) საჯარო სკოლის მოსწავლეთა თვითმმართველობის ორგანოს სხდომის ოქმები;
- დ) საჯარო სკოლის 2008-2009-2010 წლის დამტკიცებული ბიუჯეტი;
- ე) საჯარო სკოლის 2008-2009-2010 წლის სახელმწიფო შესყიდვების გეგმა;
- ვ) საჯარო სკოლის დირექტორის ანგარიში 2008-2009-2010 წლის ბიუჯეტის შესრულების შესახებ;
- ზ) საჯარო სკოლის დირექტორის მიერ გამოცემული ბრძანებების ასლები;
- თ) საჯარო სკოლაში დამატებით ეროვნული სასწავლო გეგმით გაუთვალისწინებელი დისციპლინების (წრეების) შექმნის მუშაობის ამსახველი დოკუმენტები (ასეთის არსებობის შემთხვევაში);
- ი) №50 საჯარო სკოლაში დამატებით ფასიანი წრეებიდან შემოსული თანხების განაწილების მექანიზმი (ასეთის არსებობის შემთხვევაში). (ს.ფ. 86-96).

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

2.1.1. სასამართლო დაეყრდნო რა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 11 აგვისტოს №73/ნ ბრძანებას (ს.ფ. 30-31), დადგენილად მიიჩნია, რომ დასახელებული ბრძანებით განხორციელდა სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის და სსიპ №50 საჯარო სკოლის რეორგანიზაცია – სსიპ №50 საჯარო სკოლის სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლასთან მიერთების გზით 2010 წლის 16 აგვისტომდე;

2.1.2. დადგენილად იქნა მიჩნეული, რომ სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად 2010 წლის 13 სექტემბრიდან დაინიშნა ნუნუ ცაავა (2010 წლის 13 სექტემბრის საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის №1/კ-607 ბრძანება – ს.ფ. 34);

2.1.3. დადგენილად იქნა მიჩნეული, რომ 2010 წლის 28 სექტემბერს მოსარჩელე განცხადებით მიმართა №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს ნუნუ ცაავას და №50 საჯარო სკოლის შესახებ საჯარო ინფორმაციის გაცემა მოითხოვა, რაზეც 2010 წლის 12 ოქტომბრის წერილით ეთქვა უარი (2010 წლის 28 სექტემბრის წერილი – ს.ფ. 32); 2010 წლის 12 ოქტომბრის წერილი – ს.ფ. 33).

დასკვნები სამართლებრივ გარემოეებითან დაკავშირებით:

2.2.1. სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2, 27-ე, 37-ე, მე-40, 42-ე მუხლებით.

2.2.2. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი.

დასახელებული კოდექსის 27-ე მუხლის „მ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, საჯარო ინფორმაციად მიჩნეულია ოფიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო და აუდიოჩანაწერები) ანუ საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია. ამავე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, საჯარო დაწესებულება არის ადმინისტრაციული ორგანო, სახელმწიფო ან ადგილობრივი ბიუჯეტის სახსრებიდან დაფინანსებული კერძო სამართლის იურიდიული პირი ასეთი დაფინანსების ფარგლებში.

2.2.3. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო წარმოადგენს ყველა სახელმწიფო ან ადგილობრივი თვითმმართველობის და მმართველობის ორგანოს ან დაწესებულებას, საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს (გარდა პოლიტიკური და რელიგიური გაერთიანებებისა), აგრეთვე ნებისმიერ სხვა პირს, რომელიც კანონმდებლობის საფუძველზე ასრულებს საჯარო სამართლებრივ უფლებამოსილებებს.

2.2.4. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის მოთხოვნა ვრცელდებოდა ნებისმიერ საჯარო დაწესებულებაზე. საჯარო დაწესებულებაში დაცული ინფორმაციის ღიაობა პრეზუმირებული იყო, გარდა კანონით გათვალისწინებული საგამონაკლისო შემთხვევებისა. კერძოდ:

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 42-ე მუხლის „ნ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ყველას აქვს უფლება იცოდეს ინფორმაცია, რომელიც კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით არ არის მიჩნეული სახელმწიფო, კომერციულ ან პირად საიდუმლოებად,

დასახელებული კოდექსის მე-40 მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია გასცეს საჯარო ინფორმაცია დაუყოვნებლივ ან კანონით დადგენილ ცალკეულ შემთხვევებში არა უგვიანეს 10 დღისა.

ზემოაღნიშნული ნორმების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე სასამართლომ განმარტა, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ინფორმაცია სახელმწიფო, კომერციული, პირადი საიდუმლოების ან პერსონალური მონაცემების ამსახველი ინფორმაციის გარდა, რომლის მითითებასაც მოსარჩელე არ ითხოვდა, წარმოადგენდა საჯარო ინფორმაციას, რომლის გაცემის ვალდებულება ყველა საჯარო დაწესებულებას, მათ შორის მოპასუხესაც გააჩნდა, რადგან ზემოაღნიშნული ემსახურებოდა ადმინისტრაციული ორგანოს საქმიანობის საჯაროობის, საქვეყნოობის, ღიაობის და გამჭვირვალობის პრინციპის დაცვას.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹-ე მუხლის მიხედვით, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონო იყო და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებდა მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ქმედების განხორციელების თაობაზე სარჩელთან დაკავშირებით გამოიჭანდა გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებდა, განეხორციელებინა ეს მოქმედება ან თავი შეეკავებინა ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

წარმოდგენილი მტკიცებულებებისა და ზემოაღნიშნული ნორმების ურთიერთშეჯერებისა და ანალიზის შედეგად სასამართლომ მიიჩნია, რომ არსებობდა სარჩელის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები.

3. სააკლაციო საჩივრის საფუძვლები:

ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

3.1.1. სასამართლომ, გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილში მიუთითა რა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹-ე მუხლზე, არასრულყოფილად ასახა დასახელებული მუხლის დისპოზიცია და უგულვებელყო იმავე კოდექსის 24-ე მუხლზე მითითება.

3.1.2. ვერც სარჩელში და ვერც სასამართლოს სხდომაზე მოსარჩელემ ვერ დაასაბუთა თუ რა ზიანი ადგებოდა საჯარო ინფორმაციის გაუცემლობით, რა ზიანს აყენებდა მას №50 საჯარო სკოლის არსებობა ან არარსებობა; აღნიშნული მოტივით, ყველას შეეძლება მოითხოვოს სკოლის შესახებ საჯარო ინფორმაცია.

3.1.3. სასამართლოს გადაწყვეტილება არ შეიცავს მითითებას იძის თაობაზე, თუ ვინ უნდა დაამუშავოს ინფორმაცია.

3.1.4. ნუნუ ცაავა, რომელიც სინამდვილეში არის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი, გადაწყვეტილებაში მოხსენიებულია, როგორც დირექტორი, რაც კანონის დარღვევაზე მიუთითებს, რადგან, დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის კომპეტენციაში არ შედის საჯარო ინფორმაციის გაცემის ვალდებულება.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

სასამართლო გაეცნო წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილების დასაბუთებულობა და მიაჩნია, რომ ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 თებერვლის გადაწყვეტილება უნდა დარჩეს უცვლელად. სააპელაციო სასამართლო იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და სამართლებრივ დასკვნებს და დამატებით აღნიშნავს შემდეგს:

ფაქტობრივი დასაბუთება:

4.1.1. 2010 წლის 28 სექტემბერს, ქ. ქუთაისის №50 საჯარო სკოლის ყოფილ დირექტორსა და №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს – ნუნუ ცაავას განცხადებით მიმართა და საჯარო ინფორმაციის გაცემა მოითხოვა (ს.ფ. 32);

4.1.2. 2010 წლის 11 სექტემბრის წერილით ქ. ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელმა უარი უთხრა ინფორმაციის გაცემაზე იმ მოტივით, რომ არ იყო უფლებამოსილი, განეკარგა №50 საჯარო სკოლის შესახებ ინფორმაცია (ს.ფ. 33);

4.1.3. 2010 წლის 8 ნოემბერს, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს სარჩელით მიმართა ეკატერინე ქობალიამ, ქუთაისის მე-15 საჯარო სკოლის წინააღმდეგ, საჯარო ინფორმაციის გამოთხოვის თაობაზე;

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2010 წლის 2 დეკემბრის განჩინებით დაკმაყოფილდა; სარჩელი დატოვებულ იქნა განუხილველად (ს.ფ. 24-26);

4.1.4. 2010 წლის 27 დეკემბერს ქ. ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს – ნუნუ ცაავას განცხადებით მიმართა და საჯარო ინფორმაციის გაცემა მოითხოვა. მიუთითა, რომ სასამართლოს სხდომაზე მათ შორის მიღწეულ იქნა შეთანხმება ინფორმაციის გაცემის თაობაზე (ს.ფ. 27-28);

4.1.5. საქმეზე წარმოდგენილია ქ. ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის – ნუნუ ცაავას 2010 წლის 28 დეკემბრის წერილი, რომლითაც დასტურდება, რომ უარი ეთქვა საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე იმ საფუძველით, რომ სასამართლოს გადაწყვეტილებით მას არ დავალება რაიმე ინფორმაციის გაცემა (ს.ფ. 24);

4.1.6. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 11 აგვისტოს №73/ნ ბრძანებით (ს.ფ. 30-31) განხორციელდა სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის და სსიპ №50 საჯარო სკოლის რეორგანიზაცია – სსიპ №50 საჯარო სკოლის სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლასთან მიერთების გზით. აღნიშნული პროცედურის შესრულება დადგინდა 2010 წლის 16 აგვისტომდე;

4.1.7. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 13 სექტემბრის №1/კ-607 ბრძანებით სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად დაინიშნა ნუნუ ცაავა (ს.ფ. 34);

სამართლებრივი დასაბუთება:

4.2.1. „ზოგადი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ჟ“ ქვეპუნქტით, ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულება/სკოლა არის საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მიერ განსაზღვრული წესით ავტორიზებული საჯარო სამართლის იურიდიული პირი ან კერძო სამართლის სამეწარმეო ან არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირი, რომელიც ახორციელებს ზოგადსაგანმანათლებლო საქმიანობას ეროვნული სასწავლო გეგმის შესაბამისად და სრულად მოიცავს ზოგადი განათლების ერთ საფეხურს მაინც. იმავე მუხლის „ჯ“ ქვეპუნქტით, საჯარო სკოლა წარმოადგენს საჯარო სამართლის იურიდიული პირის სახით დაფუძნებულ ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებას;

„ზოგადი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 34-ე მუხლის მესამე პუნქტის შესაბამისად, საჯარო სკოლის რეორგანიზაცია, რომელსაც ახლავს საჯარო სკოლების გაერთიანება/მიერთება ან ერთი საჯარო სკოლის გაყოფა/გამოყოფა, აგრეთვე საჯარო სკოლის ლიკვიდაცია, იწვევს რეორგანიზებული და ლიკვიდირებული საჯარო სკოლების მართვის ორგანოების უფლებამოსილებათა შეწყვეტას. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი რეორგანიზებულ საჯარო სკოლაში საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით დირექტორის არჩევამდე ნიშნავს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს, რომელიც სამეურვეო საბჭოს არჩევს. ეს უფლებამოსილია განახორციელოს სამეურვეო საბჭოს უფლებამოსილებანი, გარდა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მიერ განსაზღვრული შემთხვევებისა.

„ზოგადი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სკოლის დირექცია შედგება სკოლის დირექტორის, მისი მოადგილის/მოადგილეებისა და ბუღალტერიისაგან. იმავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტით, დირექტორის, დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის და დირექტორის მოადგილის დანიშვნა და განთავისუფლება რეგისტრირდება საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროში.

4.2.2. ამდენად, საქმის გარემოებებით უდავოდ დადგენილია, რომ 2010 წლის 16 აგვისტოსთვის, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 11 აგვისტოს №73/ნ ბრძანებით განხორციელდა სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის და სსიპ №50 საჯარო სკოლის რეორგანიზაცია – სსიპ №50 საჯარო სკოლის სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლასთან მიერთების გზით. ასევე დადგენილია, რომ მიერთების შემდეგ, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 13 სექტემბრის №1/კ-607 ბრძანებით, სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად დაინიშნა ნუნუ ცაავა.

სააპელაციო სასამართლო ვერ გაიზიარებს აპელანტის მითითებას იმის თაობაზე, რომ რახან იგი არის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი. ის ვერ განახორციელებს დირექტორის მოვალეობას და ვერ გასცემს საჯარო ინფორმაციას, რომელიც შეეხება №50 საჯარო სკოლას. პალატა განმარტავს, რომ №50 საჯარო სკოლის მიერთება №15 საჯარო სკოლასთან განხორციელდა შესაბამისი აქტით და მხოლოდ ამის შემდეგ, №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად დაინიშნა ქალბატონი ნუნუ ცაავა, რომელსაც ეკისრება იგივე ვალდებულებები და აქვს იგივე მოვალეობები, რაც დირექტორს, გარდა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მიერ განსაზღვრული შემთხვევებისა.

4.2.3. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტით, საჯარო ინფორმაცია არის ოფიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო და აუდიოჩანაწერები) ანუ საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია. იმავე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, ადმინისტრაციულ ორგანოს წარმოადგენს ყველა სახელმწიფო ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანო ან დაწესებულება, საჯარო სამართლის იურიდიული პირი (გარდა პოლიტიკური და რელიგიური გაერთიანებებისა), აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე ასრულებს საჯარო სამართლებრივ უფლებამოსილებებს.

ის გარემოება, რომ ქ. ქუთაისის №15 საჯარო სკოლა წარმოადგენს ადმინისტრაციულ ორგანოს, სადავო არ არის.

4.2.4. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავი ეხება ინფორმაციის თავისუფლებას. დასახელებული კოდექსის 27-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით, საჯარო დაწესებულება არის ადმინისტრაციული ორგანო, სახელმწიფო ან ადგილობრივი ბიუჯეტის სახსრებიდან დაფინანსებული კერძო სამართლის იურიდიული პირი ასეთი დაფინანსების ფარგლებში.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 28-ე მუხლი განამტკიცებს საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობას და აღგენს, რომ საჯარო ინფორმაცია ღიაა, გარდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა და დადგენილი წესით სახელმწიფო, კომერციულ და პირად საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციისა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-ე მუხლის შესაბამისად, ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს, საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი. საჯარო ინფორმაციის მისაღებად პირი წარადგენს წერილობით განცხადებას. განცხადებაში აუცილებელი არ არის მიეთითოს საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნის მოტივი ან მიზანი.

ამდენად, კანონი აკეთებს დათქმას იმის თაობაზე, რომ საჯარო ინფორმაცია ღიაა (საჯაროა) ყველასათვის და სავალდებულოდ არ მიიჩნევა, მისმა მომთხოვნმა პირმა მიუთითოს, თუ რა მიზნით ან მიზეზით ესაჭიროება მას ეს ინფორმაცია. აქედან გამომდინარე, უსაფუძვლოა აპელანტის მითითება საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლზე და სარჩელის დაუშვებლობაზე.

4.2.5. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹-ე მუხლის შესაბამისად, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს, განხორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის შესაბამისად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ისეთი მოქმედების განხორციელების ან ისეთი მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნით, რომელიც არ გულისხმობს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის

გამოცემას. სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან რაიმე მოქმედებისაგან თავის შეკავება პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს.

იქედან გამომდინარე, რომ ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი ყველას ანიჭებს უფლებას, მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია, და შესაბამისად, არ ავალებს საჯარო ინფორმაციის მიღების მსურველ პირს, მიუთითოს საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნის მოტივი ან მიზანი, სააპელაციო სასამართლოს მოსაზრებით, კანონით მინიჭებული უფლების განხორციელებაზე სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის მიერ უარის თქმა, მოსარჩელის კანონიერი უფლებისა და ინტერესისათვის ზიანის მიყენებად უნდა შეფასდეს და არ უნდა გახდეს №15 საჯარო სკოლის ყოფილი თანამშრომლისათვის საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმისა და სარჩელის დაუშვებლად ცნობის საფუძველი. თუმცა, პალატა აქვე მიუთითებს, რომ მოპასუხემ ინფორმაციის გაცემაზე უარის საფუძველად თავის 2010 წლის 12 ოქტომბრის წერილში მიუთითა იმ გარემოებაზე, რომ არ იყო უფლებამოსილი, განეკარგა ყოფილი №50 საჯარო სკოლის წერილობითი დოკუმენტები, რასაც სასამართლო ვერ გაიზიარებს იმ საფუძველით, რომ №50 საჯარო სკოლის მიერთება განხორციელდა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 11 აგვისტოს №73/6 ბრძანებით და საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 13 სექტემბრის №1/კ-607 ბრძანებითვე, სსიპ ქუთაისის №15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად დაინიშნა ნუნუ ცაავა.

შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა:

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, წარმოდგენილი მტკიცებულებების, დასახელებული ნორმების ურთიერთშეჯერებისა და ანალიზის შედეგად სასამართლო მიიჩნევს, რომ არ არსებობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების საფუძველი.

სასამართლო ხარჯები:

რაც შეეხება საქმეზე გადასახდელ სახელმწიფო ბაჟს, სასამართლო განმარტავს, რომ აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია 150 ლარის ოდენობით (ს.ფ. 106; 113).

სარეზოლუციო ნაწილი:

ს. აელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, მე-12 მუხლით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 377-ე, 386-ე, 390-ე, 397-ე მუხლებით და

დავბინა:

1. მე-15 საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის – ნუნუ ცაავას სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2011 წლის 18 თებერვლის გადაწყვეტილება;
3. აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდილია;
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32), ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის (ქუთაისი, ნიუპორტის ქ. №32) მეშვეობით. საკასაციო საჩივრის შეტანის ვადაა ერთი თვე. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან. განჩინების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

მოსამართლე:

6

ნ. ქუთათელაძე